

på dømmes af en dommer, så er der altså ikke sket noget brud på sondringen mellem den udøvende og den dømmende magt?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det, man blot må sige, er, at det ikke er op til en justitsministers frie skøn at vælge at spørge, om en forening skal søges opløst eller ej. De rettlige betingelser skal være til stede.

Hr. Jesper Langballe har naturligvis ret i, at et Folketing kan pålægge en minister dette og hint, men det, jeg blot må sige om den debat, der har været i dag, er, at den debat jo er gået på, at der har været folketingsmedlemmer, som har set sig i stand til at være anklagemyndighed og sågar næsten også nærmest domstol, fordi de har tilkendegivet, at der er klokkeklare beviser, at foreningen bevisligt er ulovlig.

Man bruger et ordvalg, som efter min mening tyder på, at man i hvert fald har valgt en indfaldsvinkel til det, som jeg ikke synes fortæller meget om ens rolle som lovgiver, men som nok nærmere er en anden rolle, man er inde i.

Det, jeg blot må sige til hr. Jesper Langballe, er altså, at uanset alle de gode viljer, og vi er vel alle sammen enige om, at den her forening er afskyelig, så tror jeg også, at hr. Jesper Langballe vil komme til den erkendelse, at det ikke er nogen farbar vej for Folketinget at bede en minister om at overtræde lovgivningen, og der synes jeg, at Dansk Folkeparti er snublende nær ved at stå og argumentere for nogle ting, som jeg som minister ganske enkelt ikke kan gøre, hvis jeg skal overholde mit ministeransvar.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg må sige, at justitsministerens indlæg sådan nærmest havde karakter af en bandbulle mod Folketingets medlemmer. Jeg opfattede det i hvert fald sådan, at regeringen forventede, at folketingsmedlemmerne overholdt det og det.

Selvfølgelig overholder folketingsmedlemmerne grundloven, det siger sig selv. Det er folketingsmedlemmerne bundet til, og det har de skrevet under på. Men uanset det må justitsministeren dog erkende, at der er forskellige vurderinger af, om der skal rejses en sådan sag. Justitsministeren mener så, at det skal der ikke, og i Dansk Folkeparti mener vi, at det er der grund til. Der er tydelige beviser, synes vi, på, at man skal rejse en sådan sag.

Det har været inde i debatten, at der har været forskellige meninger, også blandt jurister, både om den konkrete sag og også om, at man mener, at Rigsadvokaten anlægger en for stram tolkning af grundlovens § 78, så man mener, at man næsten aldrig kan rejse sager.

Jeg vil lige læse op for justitsministeren, hvad professor Gorm Toftegaard Nielsen, som har været inde i debatten, har sagt til Weekendavisen 1. november 2002:

Efter min opfattelse havde Rigsadvokaten ikke behovet at afvente racismesagen. Hvis en forening søger at opnå sine mål ved vold, og jeg læser løbeseddelen og hjemmesiden som en opfordring til at dræbe jøder, er grundlovens betingelser for at forbyde den opfyldt, og så er det en ligelst for det offentlige at forbyde foreningen.

Kl. 18.20

Justitsministeren må dog medgive, at vi kan have forskellige opfattelser, og Justitsministeriet og justitsministeren har den opfattelse, de nu har, men der er altså også juraprofessorer, der har en anden opfattelse og mener, at man skal bruge en anden fremgangsmåde, og det er den vi støtter os på.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Der kan være forskellige opfattelser af en sag.

Det, jeg blot må sige, er, at jeg ikke på noget som helst punkt finder, at de rettlige betingelser er opfyldt, og det undrer mig meget, at hr. Peter Skaarup så stædigt holder fast i, at den her sag skulle være så klokkeklar og tydelig.

Jeg må sige til hr. Peter Skaarup, at jeg finder, at min såkaldte bandbulle var fuldstændig på sin plads, for der er medlemmer af Folketinget, herunder også hr. Peter Skaarup, som argumenterer på en sådan måde, at de giver folk et indtryk af, at jeg har et valg. Jeg har som minister ikke et valg i den her sag. De rettlige betingelser er ikke til stede.

Så bemærkede jeg, at hr. Peter Skaarup citerede en juridisk ekspert fra, jeg tror, det var en avisartikel. Var den 2½ år gammel? Jeg ved ikke, hvor relevant jeg synes den er i den nuværende situation, men jeg erkender da over for hr. Peter Skaarup, at man sikkert godt kan finde jurakyndige det ene eller det andet sted, som har en anden opfattelse end den, som jeg her giver udtryk for. Jeg må blot sige, at det, der er den helt overvejende juridiske vurdering, og det, som må være grundlaget, altså er, at den her sag bestemt